

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Speciale studies 3

ISRAËL IN HET PLAN EN DOEL VAN GOD

Door John C. Ribbens

VOORWOORD

door M.B. Hammond

Veel christenen die de Bijbel bestuderen, zien dat boeken als Openbaring, de Evangeliën en de profeten van het Oude Testament levendige beschrijvingen bevatten van de wraak die God zal brengen over mensen die tegen God in opstand komen. Ze zijn er zo van onder de indruk dat ze Gods grote zegeningen die Hij over alle geslachten van de aarde zal uitstorten en hen zal onderwijzen in Zijn rechtvaardige wegen voordat Hij de mensheid straft en Zijn wraak oefent, niet zien. De “opname” waar velen over spreken, neemt hen zogenaamd weg uit die tijd van beproeving. Helaas is de “opname” niet Schriftuurlijk, maar een verzinsel van hun verbeelding. Sommige sekten geloven dat God Zijn beloften aan Israël heeft ingetrokken en ze aan de christelijke “kerk” heeft gegeven, omdat zij niet weten wat de Schrift zegt. Anderen, zoals de Preteristen¹, willen ons doen geloven dat alles wat in de Schrift is geprofeteerd, zelfs de tweede komst van Christus, al heeft plaatsgevonden. Helaas voor hen bestaat hiervoor geen enkel bewijs.

We moeten alle dwaasheid van de religie wegnemen en de Bijbel benaderen met een open geest - zonder vooropgezette mening over de betekenis. Wij geloven dat de grootste waarheid in het universum is dat ‘God heeft gesproken’. Verder geloven wij dat de Bijbel, het geschreven Woord van God, het enige verslag is dat we hebben van wat Hij heeft gezegd. Alle andere boeken of geschriften zijn een satanische vervalsing. Wij geloven dat God alleen de waarheid spreekt – Hij kan niet liegen – en dat elke belofte die Hij heeft gedaan zal uitkomen. Daarom gaat dit boekje over de plannen en doelen van God voor Israël diepgaand in op de dingen die God in Zijn Woord heeft gezegd. Als het volk dat uit Abraham voortkwam,

¹ Preterist: binnen het christendom iemand die van mening is dat alle, of verreweg de meeste, profetieën in het verleden zijn vervuld, en wel in de tijd van de Evangeliën en de eerste decennia daarna. Zie ook *Speciale studies 1*. (vert.)

heeft Israël een bijzondere plaats in het werk van God. Zij kregen tien bepalingen van het verbond van God op de berg Sinai, en hoewel ze dat verbroken hebben, is God nog steeds van plan om Zijn deel uit te voeren. Zij zullen op een dag een volk worden van priesters dat het Woord van God naar de volken brengt.

Tegenwoordig leven we in de bedeling van de genade van God. Gods werkt in het verborgene en de meeste mensen denken daarom dat Hij deze wereld in de steek heeft verlaten. Maar God is nog steeds aan het werk, zelfs met zondige, slechte mensen. Alle mensen zijn ontvangers van Zijn genade, en of het nu actief of passief is, Zijn kracht is niet verminderd. Op een dag zullen we ontdekken welke wonderbaarlijke dingen Hij voor ons en de hele mensheid heeft gedaan. In dit boekje zie je Gods beloften van zegen aan Abraham en Israël, evenals de straffen voor hun ongehoorzaamheid. De lezer zal Gods plan zien om Zijn volk te redden en Israël in haar land te herstellen met het koningschap van God (het Koninkrijk van God) en een nieuw verbond. We moeten begrijpen dat de Handelingenperiode een speciale tijd was waarin God de zegeningen demonstreerde die Hij op een dag op aarde zal geven. De huidige bedeling werd tussengevoegd om voor alle mensen een bepaalde kant van Gods karakter te laten zien, namelijk Zijn buitengewone genade of liefdevolle goedertierenheid.

Op een dag zullen de mensen de waarheid erkennen van Jesaja 26:10², waar staat: “Al wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert geen gerechtigheid; hij handelt slecht in een land van recht en de majesteit des HEREN ziet hij niet.” Maar wanneer Gods heerschappij is ingegaan, zal Jesaja 26:9 duidelijk worden gemaakt: “Van ganser harte verlang ik naar U in de nacht, ja, uit het diepst van mijn gemoed zoek ik U; want wanneer uw gerichten (Gods rechtvaardige orde) op de aarde zijn, leren de inwoners der wereld gerechtigheid.” Gods karakter wordt getoond in Zijn genade en in Zijn rechtvaardige orde; dit is het werk dat Hij nog zal doen voordat Hij Zijn wraak neemt op hen die in opstand komen. De bestemming van Israël is schitterend en hun dienst aan God zal indrukwekkend zijn in het toekomstige Koninkrijk.

GODS DOEL VOOR ISRAËL

God heeft in Zijn oneindige wijsheid besloten dat Israël het grootste volk op aarde moet worden. Als dat doel van God eenmaal is bereikt, zal dat ertoe leiden dat Israël een bemiddelend volk wordt voor elk volk dat vandaag of in de toekomst bestaat. De verwezenlijking van dit plan zal een enorme zegen brengen voor elk geslacht op aarde. In plaats van dat Israël de ontvanger is van buitenlandse hulp, zegt de Schrift: “... gij [zult] aan vele volken uitlenen zonder zelf te leen te ontvangen. De HERE zal u stellen tot een hoofd (een uitstromende bron) en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan...” (Deut.28:12-13). De grootheid van Israël zal niet beperkt blijven tot materiële zaken, maar zal ook gaan om de vreugde omdat zij het land dat de Here God aan de patriarch Abraham beloofd heeft binnen zullen gaan en zullen bezitten. Dat land wordt nu bezet door Arabische staten, waaronder Syrië, Jordanië, Libanon, Irak, Saoedi-Arabië en een deel van Egypte. Het volk zal verblijd worden met grote geestelijke zegeningen, gebaseerd op de vervulling door God van Zijn grote beloften en verbonden met Abraham, die bevestigd zijn aan diens zoon Isaak en kleinzoon Jakob.

HET VERBOND MET ABRAHAM

Zo'n 4.000 jaar geleden verscheen God aan Abram toen deze in Ur der Chaldeeën woonde en Hij zei tegen hem: “Ga uit uw land en uit uw maagschap en uit uws vaders huis naar het land, dat Ik u wijzen zal.” Op dat moment kreeg Abram te maken met grote mogelijkheden, voorrechten en verantwoordelijkheden. Hij had kunnen weigeren om God te gehoorzamen door in zijn geboorteland te blijven. In plaats daarvan besloot hij te gehoorzamen, zoals de Schrift zegt: “Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats, die hij ter erfenis zou ontvangen, en hij vertrok, zonder te weten waar hij komen zou” (Hebr.11:8). Paulus vroeg: “Want wat zegt het schriftwoord? Abraham

² Alle Bijbelcitaten zijn uit de vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap 1951, tenzij anders vermeld (vert.)

geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend” (Rom.4:3). Als gevolg van zijn geloof in God kreeg hij de belofte “dat hij een erfgenaam der wereld zou zijn”. De belofte aan Abraham kwam niet door de Wet, maar door de gerechtigheid des geloofs. Weinig mensen begrijpen of aanvaarden deze grote belofte van God aan Abraham. Gods verbond houdt een enorme verwachting in en de zekerheid van zegen voor elk levend wezen op aarde. God belooft in Genesis 12: “Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken, en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden” (Gen.12:2-3). Alleen al het nadenken over de vervulling van deze zegeningen zou grote vreugde moeten brengen in het hart van elke gelovige. Slechts weinig mensen doorgronden de enorme omvang van deze beloften. Dit komt omdat mensen onwillig en heel dwaas zijn door van de hand te wijzen wat God heeft gezegd. Vandaag de dag wordt ongetwijfeld miskend dat God ooit namens Israël zal handelen en in veel gevallen wordt regelrecht ontkend dat deze beloften ooit vervuld zullen worden.

Het feit blijft niettemin dat als God vandaag in Zijn geopenbaarde Koninkrijk zou ingrijpen, elke man, elke vrouw en elk kind op aarde onmiddellijk tot op zekere hoogte de zegeningen van het verbond met Abraham zouden ontvangen. Let op dat God heeft gezegd: “Ik zal u tot een groot volk maken.” Israël, dat wil zeggen, de mensen die vandaag de dag in het land Palestina wonen, is op dit moment zeker geen groot volk. Het is duidelijk dat ze niet de materiële rijkdom bezitten, noch het aantal mensen, de voortreffelijkheid van de overheid, het land dat hun beloofd is, of de internationale achting die hun vijanden tot vrienden zou maken. Maar dit alles zal drastisch veranderen zodra God Zijn huidige stilzwijgen verbreekt en Zich mengt in de omstandigheden van de mensen.

Gods belofte aan Abraham luidde: “Ik zal... u zegenen, en uw naam groot maken.” Die zegen zal Abraham tot een man met een grote reputatie maken, die de ontvanger is geworden van Gods gave van enorme materiële rijkdom en geestelijke zegeningen. Zijn status onder de mensen, vooral in Israël, als zowel een man van groot geloof als de erfgenaam van de wereld zal worden verkondigd. Abraham zal worden beschouwd als een man met een sterk geloof, die God verheerlijkte “in de volle zekerheid, dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen” (Rom.4:20-21).

De naam van een man is zijn reputatie. Het is de onthulling van zijn karakter, van wie hij en wat hij is. God zei ook: “... gij zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt zal Ik vervloeken...” (Gen.12:2-3). Hiermee zeg ik niet dat mensen Abraham zouden moeten aanbidden, maar ik zeg wel dat het gepast zou zijn om hem erkenning en achting te geven vanwege de rol die God hem heeft gegeven. Dit is van bijzonder belang als we erkennen dat Abraham zeker een groot en machtig volk zal worden en dat alle volken van de aarde in hem gezegend zullen worden. Het is duidelijk dat deze belofte nog nooit is vervuld. In termen van grootheid lezen we: “En Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren des hemels, en Ik zal uw nageslacht al die landen geven, en met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden” (Gen.26:4). Dit zijn in de eerste plaats geestelijke zegeningen waarin God zal voorzien door onderricht, licht en waarheid.

GODS BELOOFDE ZEGEN VAN ISRAËL

God zegt ook: “Ik zal u uitermate vruchtbaar maken en u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen. Ik zal mijn verbond oprichten tussen Mij en u en uw nageslacht in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u en uw nageslacht tot een God te zijn. Ik zal aan u en uw nageslacht het land, waarin gij als vreemdeling vertoeft, het ganse land Kanaän, tot een altoosdurende bezitting geven, en Ik zal hun tot een God zijn” (Gen.17:6-8). Door een “eeuwig verbond” wilde God dat Abraham zou begrijpen dat dit verbond een *AIONISCH* verbond was, een verbond dat uit God vloeide, met de garantie dat elke belofte die Hij heeft gedaan tot op de letter vervuld zal worden; niet alleen aan Abraham, maar ook aan zijn volgende generaties. Deze beloften betreffen het land Kanaän, dat zich oostwaarts uitstrekt tot aan de grote rivier de Eufraat. We leren van Paulus dat “door het geloof heeft hij vertoeft in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die mede-erfgenamen waren van dezelfde

belofte; want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is” (Heb.11:9,10). Paulus zei verder: “In (dat) geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde” (Hebr.11:13). Het genot van deze beloften was verbonden aan de kwestie van gehoorzaamheid. Mozes liet weten: “Indien gij dan aandachtig luistert naar de stem van de HERE, uw God, en al zijn geboden, die ik u heden opleg, naarstig onderhoudt, dan zal de HERE, uw God, u verheffen boven alle volken der aarde” (Deut.28:1). Het is absoluut niet mogelijk te concluderen dat dit vandaag de dag werkelijkheid is, in welke zin dan ook. Mozes voegde eraan toe: “De volgende zegeningen zullen alle over u komen en uw deel worden, indien gij luistert naar de stem van de HERE, uw God” (Deut.28:2). Daartoe behoren grote fysieke en materiële zegeningen. “De HERE zal u als zijn heilig volk bevestigen, zoals Hij u gezworen heeft, indien gij de geboden van de HERE, uw God, onderhoudt en in zijn wegen wandelt. Dan zullen alle volken der aarde zien, dat de naam des HEREN over u uitgeroepen is, en zij zullen voor u vrezen” (Deut.28:9-10). Ik herhaal, dit is vandaag zeker niet het geval. Hij zegt: “De HERE zal u stellen tot een hoofd en niet tot een staart, gij zult enkel opgaan en niet neergaan, wanneer gij luistert naar de geboden van de HERE, uw God, die ik u heden opleg om die naarstig te onderhouden” (Deut.28:13). Let op het voorwaardelijke karakter van deze beloften.

STRAFFEN VOOR ONGEHOORZAAMHEID

In tegenstelling tot deze beloften van zegen sprak Mozes over zekere vervloekingen die over hen zouden komen als ze niet zouden luisteren naar de stem van de HERE, hun God. Het gevolg zou zijn... “Zoals de Here er behagen in had om u wèl te doen en u talrijk te maken, zo zal de HERE er behagen in hebben om u te gronde te richten en te verdelen... De HERE zal u verstrooien onder alle natiën van het ene einde der aarde tot het andere” (Deut.28:63-64). Dit is precies de situatie waarin het volk, dat we tegenwoordig kennen als Israël, verkeert. Van de ongeveer 13.540.000 Joden die vandaag de dag leven, zijn Joden te vinden op alle zeven continenten: Afrika, Azië, Europa, Australië, Noord- en Zuid-Amerika en zelfs Antarctica. Mozes gaat verder met Gods waarschuwing: “Wanneer dan al deze dingen over u komen... en gij dit ter harte neemt te midden van al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verdreven heeft, en wanneer gij u dan tot de HERE, uw God, bekeert en naar zijn stem luistert overeenkomstig alles wat ik u heden gebied, gij en uw kinderen, met geheel uw hart en met geheel uw ziel - dan zal de HERE, uw God, in uw lot een keer brengen en Zich over u erbarmen; Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken, naar wier gebied de HERE, uw God, u verstrooid heeft” (Deut.30:1-3). Hieraan voegt Dr. C.I. Scofield een belangrijke opmerking toe: “Het is belangrijk te zien dat het volk het land nog nooit heeft ingenomen onder het onvoorwaardelijke verbond met Abraham. Het heeft nooit het hele land in bezit genomen.” (vergelijk Gen.15:18-21 met Num.34:1-12).

DE TERUGKEER VAN ISRAËL DOOR GOD

Het is mijn stellige overtuiging dat deze belofte vervuld zal worden zodra deze huidige Bedeling van de genade van God ten einde loopt. Meer dan drie decennia geleden schreef Otis Q. Sellers: “Terwijl de onophoudelijke opmars van gebeurtenissen de mensheid steeds dichter bij de rand van de verduistering van de beschaving en de vernietiging van het menselijk ras brengt, rijst de vraag of we een definitieve en duidelijke beweging van de kant van God kunnen verwachten wat deze zaken aangaat. Het is mijn vaste overtuiging dat God deze huidige heerschappij tot een einde zal brengen door het geopenbaarde Koninkrijk van God in te luiden. Dit zal een directe en onmiddellijke invloed hebben op het Israëlische volk. Het zal resulteren in de vervulling van elke belangrijke profetie die God heeft verbonden met het Israëlische volk en de volken van de wereld. Zodra God ingrijpt, zal de wereld een stortvloed van daadwerkelijke, materiële en geestelijke zegeningen ervaren.” Gods grote belofte aan Israël in Deuteronomium 30:3 wordt geëvenaard door een groot aantal andere in de profeten van het Oude Testament. De profeet Jeremia verkondigt bijvoorbeeld: “zie, Ik verzamel hen uit al de landen, waarheen

Ik hen in mijn toorn en gramschap en grote verbolgenheid zal verdreven hebben, en Ik zal hen naar deze plaats terugbrengen en hen veilig doen wonen; zij zullen Mij tot een volk zijn en Ik zal hun tot een God zijn” (Jer.32:37-38). Het is niet mogelijk deze belangrijke belofte te overschatten, aangezien Gods woord niet gebroken kan worden en God niet kan liegen; elke barrière voor de vervulling van Gods beloften aan Israël zal worden geslecht.

Elke belemmering voor Gods doel om het volk Israël te hervormen en haar terug te brengen naar het land dat aan Abraham beloofd was, zal worden geveeld. Zoals God door Jeremia zegt: “ja, Ik zal een eeuwig verbond met hen sluiten, dat Ik Mij niet van achter hen afwenden zal en dat Ik hun wèl zal doen, en mijn vrees zal Ik in hun hart leggen, zodat zij niet van Mij afwijken; Ik zal Mij over hen verblijden en hun weldoen en Ik zal hen voorgoed in dit land planten met heel mijn hart en heel mijn ziel” (Jer.32:40-41). Is er een duidelijker uitspraak nodig om te getuigen van het feit dat Israël opnieuw bijeengebracht en teruggebracht zal worden naar haar land? Het volgende vers zegt: “Want zo zegt de HERE: Zoals Ik al deze zware rampspoed over dit volk gebracht heb, zó breng Ik over hen al het heil, dat Ik over hen verkondig” (Jer.32:42). Het “heil” houdt hier per definitie alle zegeningen in die beloofd zijn onder het verbond met Abraham waarin God zei: “en met u zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden.”

GOD ZAL ZIJN VOLK REDDEN

Eerlijk en oprecht omgaan met het Woord van God leidt tot de overtuiging dat deze grote beloften in Jeremia, Ezechiël en Jesaja nog nooit in vervulling zijn gegaan. Er is absoluut geen bewijs in de Schrift om iets anders te suggereren. Israël is vandaag de dag nog steeds een verstrooid volk. Elke blokkade voor haar bijeenvergadering zal worden afgebroken. God zegt opnieuw door Jeremia: “ja, Ik zal... hen opbouwen als weleer; Ik zal hen reinigen van al hun ongerechtigheid, waardoor zij tegenover Mij gezondigd hebben... waardoor zij tegenover Mij gezondigd hebben en van Mij afvallig geworden zijn. Dan zal zij Mij tot een blijde naam worden, tot lof en eer bij alle volkeren der aarde, die van al het goede dat Ik aan hen doe, horen zullen; ja, zij zullen zich verbazen en verwonderen over al het goede en al het heil, dat Ik aan haar doe” (Jer.33:7-9). Zodra God ingrijpt zal Hij een werk onder de volken doen namens Israël, waardoor de volken zich zullen verwonderen en ontzag zullen hebben voor Zijn enorme kracht om Israël te herstellen en te verlossen. Gods werk zal duidelijk ten behoeve van Israël worden gedaan voor de ogen van alle volken, als een bron van vreugde, lof en eer.

Israël is eeuwenlang gehaat, belasterd en heeft geleden door toedoen van de volken. Antisemitisme tiert nog steeds welig op aarde. Maar aan deze toestand zal een einde komen als God Zich openlijk vereenzelvigd met Zijn oude volk. God heeft het volk Israël niet vergeten of in de steek gelaten. Jesaja heeft verkondigd: “Hoor naar Mij, Jakob, Israël, mijn geroepene. Ik ben dezelfde, Ik ben de eerste, ook ben Ik de laatste” (Jes.48:12). De profeet voegt er later aan toe: “Maar nu zegt de HERE, die mij van de moederschoot aan vormde tot zijn knecht, om Jakob tot Hem terug te brengen en om Israël tot Hem vergaderd te doen worden - en ik werd geëerd in de ogen des HEREN en mijn God was mijn sterkte - Hij zegt dan: Het is te gering, dat gij Mij tot een knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob weder op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen; Ik stel u tot een licht der volken, opdat mijn heil reike tot het einde der aarde” (Jes.49:5-6). Wat de toekomst van Jeruzalem betreft, heeft Jesaja gezegd: “Maar Sion zegt: De HERE heeft mij verlaten en de HERE heeft mij vergeten. Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermen zou over het kind van haar schoot? Al zouden zij die vergeten, toch vergeet Ik u niet. Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegrift, uw muren (beschermende bedekking) zijn bestendig vóór Mij” (Jes.49:14-16).

De offerdood van Christus aan het kruis van Golgotha zorgde ervoor dat Israël volledig vergeving van “al hun ongerechtigheden” (Jer.33:8) ontving. Israëls afgoderijen en zonden uit het verleden waren God welbekend, maar het is ze vergeven. De profeet Jeremia voegt er de volgende krachtige woorden aan toe: “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik het goede woord in vervulling zal doen gaan, dat Ik over het huis van Israël en het huis van Juda gesproken heb. In die dagen en te dien tijde zal Ik aan David

een Spruit der gerechtigheid doen ontspruiten, die naar recht en gerechtigheid in het land zal handelen. In die dagen zal Juda verlost worden en Jeruzalem veilig wonen, en zó zal men het noemen: De HERE onze gerechtigheid. Want zo zegt de HERE: Nimmer zal het David ontbreken aan een man, die op de troon van het huis Israëls gezeten is” (Jer.33:14-17). Deze krachtige boodschap wordt verder duidelijk gemaakt in Jeremia 23:1-8.

Let op deze belangrijke woorden in vers 5: “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; die zal als koning regeren en verstandig handelen, die zal recht en gerechtigheid doen in het land” (Jer.23:5). De duidelijke en voor de hand liggende verwijzingen naar de Spruit is naar de Messias. Hij is Jezus Christus, de rechtstreekse afstammeling van David, de zoon van Isaï. Hij is degene die de troon van Zijn vader David zal bezetten. Deze uitleg wordt ook gegeven in Lucas 1:32-33 waar staat: “... en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid (met betrekking tot de *AIONEN*), en zijn koningschap zal geen einde nemen.”

GODS PLAN OM OVER ISRAËL TE HEERSEN

Zodra Christus de heerschappij overneemt, zal er een ordelijke reeks gebeurtenissen plaatsvinden die begint met het opnieuw bijeenbrengen en herstellen van het volk Israël. Hosea verkondigt wat de Heer zegt: “Daarom zie, Ik zal haar lokken, en haar leiden in de woestijn, en spreken tot haar hart” (Hos.2:13). Het woord ‘lokken’ betekent ‘tot haar hart spreken’. Dit is duidelijk de taal van de liefde. God zal opnieuw openlijk Zijn liefde voor Zijn volk Israël belijden. Israël zal niet langer lijden onder het verlies van Gods liefde. Ik geloof dat God opnieuw tot het hart van elke levende Israëliet op aarde zal spreken. De bedekking zal van hun hart worden verwijderd. God zal Zijn liefde voor Israël duidelijk maken door haar terug te leiden naar de woestijn (de plaats van afscheiding). Ik geloof dat de grootste geloofsdaad in die tijd voor een Israëliet zal zijn om direct te stoppen met alles wat zijn of haar geest ook maar bezighoudt en terug te keren naar hun oude land. Ik weet niet hoe God dit zal bereiken, maar ik weet wel dat het overweldigend succesvol zal zijn. Zij van Israël die reageren, zullen enorm gezegend worden door God. De Schrift zegt: “... Velen zullen komen van oost en west en zullen aanliggen met Abraham en Isaak en Jakob in het Koninkrijk der hemelen” (Matteüs 8:11). En Ezechiël verkondigt: “Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt, met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid. Ik zal u brengen naar de woestijn der volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaderen in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE” (Ezech.20:34-36).

Dit is de denationalisatie van het verstrooide volk van Israël wanneer ze weer bij elkaar komen.

Sommige mensen die beweren Bijbelstudenten te zijn, veronderstellen dat er tegenwoordig niet zoiets bestaat als een “Israëliet”, omdat ze door gemengde huwelijken met de volken zijn samengevoegd en hun ware identiteit hebben verloren. God weet echter wie ze zijn en hun ware identiteit is Hem bekend. Dit proces van denationalisatie zal zeer grondig worden uitgevoerd door ze zelfs een gemeenschappelijke taal te geven waarin iedereen kan converseren. God zal onmiddellijk een antwoord krijgen. Gods “machtige hand” in het gedeelte uit Ezechiël hierboven duidt op de vaardigheid die Hij zal aanwenden om deze scheiding tot stand te brengen. Het zal een ontzagwekkend werk zijn dat iedereen op aarde zal verbazen. Zijn “uitgestrekte arm” duidt op Zijn kracht en Zijn vastberadenheid om over Zijn volk Israël te regeren. God heeft besloten: “Ik zal u voeren uit het midden der volken en u bijeenbrengen uit de landen waarin gij verstrooid zijt” (Ezech.20:34).

Joden leven tegenwoordig verspreid over de hele wereld. Ze zullen worden bijeengebracht en teruggevoerd naar een plaats van afzondering. Over deze plaats wordt in Hosea 2:13 gesproken als “de woestijn”. Maar vat dit niet op als een droge, waterloze, dorre plaats, maar eerder als een gebied waarin God het volk zal laten ‘bloeien als een narcis’. Ezechiël merkt op: “Ik zal u brengen naar de woestijn der

volken en daar met u in het gericht treden, van aangezicht tot aangezicht. Zoals Ik met uw vaderen in het gericht getreden ben in de woestijn van het land Egypte, zo zal Ik ook met u in het gericht treden, luidt het woord van de Here HERE” (Ezech.20:35-36). Dit gedeelte refereert duidelijk aan Numeri 14:2, in de tijd waarin “al de Israëlieten morden tegen Mozes en Aäron.” Dit maakte de Heer boos en Hij zei tot Mozes: “Hoelang zal dit volk Mij versmaden, en hoelang zullen zij niet op Mij vertrouwen bij al de tekenen die Ik in zijn midden gedaan heb? Ik zal het met de pest slaan en het uitroeien, en u tot een volk maken, groter en machtiger dan dit.” Mozes’ reactie was: “Nu dan, laat toch de kracht des HEREN zich groot betonen, zoals Gij gesproken hebt: De HERE is lankmoedig en groot van goedertierenheid, vergevende ongerechtigheid en overtreding... Vergeef toch de ongerechtigheid van dit volk naar de grootheid uwer goedertierenheid... ” (Num.14:17-19). “De HEERE zei: Op uw woord heb Ik hun vergeven. Echter, *zo waar* Ik leef, de hele aarde zal met de heerlijkheid van de HEERE vervuld worden!” (Num.14:20-21, Herz. St.Vert.). Deze belofte is herhaald in Habakuk 2:14, waar God heeft besloten dat “de aarde zal vol worden van de kennis van des HEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken.” Deze grote toewijding van God zal op een dag vervuld worden; maar niet voordat Gods doel met de huidige bedeling bereikt is.

God zal Israël opnieuw lokken en haar in de woestijn brengen en tot haar hart spreken. In die tijd zal Hij “haar aldaar haar wijngaarden geven, en het dal Achor maken tot een deur der hoop. Dan zal zij daar zingen als in de dagen van haar jeugd, als ten dage toen zij trok uit Egypte”. God zegt tegen Hosea: “Dan zal Ik boog en zwaard en oorlogstuig in het land verbreken, en hen veilig doen wonen” (Hos.2:17). Wat een tegenstelling met de huidige tijd waarin geweld, terrorisme en onrust in haar land te zien zijn. Hosea voegt eraan toe: “Ik zal u Mij tot bruid werven voor eeuwig [met betrekking tot het Koninkrijk en Zijn uitstorting van zegeningen over Israël en de volken]: Ik zal u Mij tot bruid werven door gerechtigheid en recht, door goedertierenheid en ontferming” (Hos.2:18,19).

Dit zijn de grote beloften die God aan het volk Israël heeft toevertrouwd. Deze zullen worden vervuld. Deze beloften worden ontkend door de “Preteristensekte” die beweert dat God Israël heeft verworpen. Het feit blijft dat Israël weer op elke denkbare manier door God gezegend zal worden en tot een bemiddelend volk gemaakt zal worden dat God verheerlijkt en een kanaal van zegen is voor elk geslacht en volk op aarde. Hoe kan God anders Zijn onvoorwaardelijke belofte aan Abraham, die aan zijn opvolgers was bevestigd, kunnen vervullen? Israëls plaats van verhoging op aarde onder Gods heerschappij zal ongekend zijn. Mozes voegt eraan toe: “De HERE zal u stellen tot een hoofd en niet tot een staart...” (Deut.28:13). Israël moet een overvloeiende bron van zegeningen zijn voor alle volken; In schril contrast met haar positie tegenwoordig en in het verleden.

Hosea zegt: “En Ik zal haar tot Mij zaaien op de aarde; en Ik zal Mij ontfermen over haar, die geen ontferming verkregen heeft; en Ik zal tot hen, die Mijn volk niet waren, zeggen: Gij zijt Mijn volk; en zij zullen zeggen: Gij zijt mijn God!” (Hos.2:22, naar de King James Version). De bevestiging van deze grote profetie van Hosea zien we in de woorden van Jeremia: “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaderen gesloten heb ten dage dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden: mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN. Maar dít is het verbond, dat Ik met het huis van Israël sluiten zal na deze dagen, luidt het woord des HEREN: Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de HERE: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jer.31:31-34). Het zou goed zijn als alle mensen die beweren gelovigen te zijn, zorgvuldig zouden nadenken over de enorme reikwijdte van dit werk. Per slot van rekening heeft God tot Abraham gezegd: “Ik zweer bij Mijzelf, luidt het woord des HEREN: omdat gij dit gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, Mij niet onthouden hebt, zal Ik u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen” (Gen.22:16-17).

Deze woorden zijn niet alleen gericht tot de meer dan 13,5 miljoen Joden die vandaag de dag leven, maar ook tot de miljoenen die al de toestand van de dood zijn ingegaan. Dat onderstreept de noodzaak van het nieuwe verbond... “De HERE zeide tot Mozes: Klim op tot Mij, de berg op, en blijf daar, dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de wet en het gebod, die Ik opgeschreven heb, om hen te onderwijzen” (Ex.24:12). “Mozes ging de wolk in en besteeg de berg. En hij bleef op de berg veertig dagen en veertig nachten” (Ex.24:18). In die tijd waarin Mozes toefde om van de berg af te dalen, liet het volk Aäron voor hen een gegoten kalf maken en ze zeiden: “Dit is uw god, Israël, die u uit het land Egypte heeft gevoerd” (Ex.32:1-4). Dit maakte God enorm boos en Hij droeg Mozes op... “Ga, daal af, want uw volk, dat gij uit het land Egypte hebt gevoerd, heeft het verdorven. Zij hebben zich gehaast om af te wijken van de weg die Ik hun geboden had; zij hebben zich een gegoten kalf gemaakt, waarvoor zij zich hebben nedergebogen en waaraan zij geofferd hebben, terwijl zij zeiden: dit is uw god, Israël, die u uit het land Egypte heeft gevoerd” (Ex.32:7-8). “En zodra hij de legerplaats genaderd was en het kalf en de reidansen zag, ontbrandde de toorn van Mozes; hij wierp de tafelen uit zijn hand en verbrijzelde ze aan de voet van de berg” (Ex.32:19).

Het gevolg van deze grove overtreding leidde tot de dood “van het volk op die dag ongeveer drieduizend man” (Ex.32:28).

GODS NIEUWE VERBOND

Zodra God begint te regeren, zal Hij een vernieuwd verbond aangaan met de huizen van Israël door Zijn wet onuitwisbaar in hun hart te schrijven. Zij zullen gegarandeerd in het bezit zijn van Gods wet. Geen enkele Israëliet zal kunnen beweren dat hij niet op de hoogte is van Gods rechtvaardige geboden. Het zal het volk van Israël met God verenigen in een bindend verbond dat geen mens kan opheffen of ontbinden. In de duidelijkst mogelijke taal zegt God:... “want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des HEREN, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jer.31:34). Ik daag ieder mens die beweert dat ‘God Zijn volk heeft verstoten’ uit om vooroordelen, afwijzing en ongeloof opzij te zetten en de onweerlegbare woorden van de profeten Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Hosea, Joël, Amos, Habakuk en Micha te aanvaarden. De onherroepelijke garantie dat God de bepalingen van het nieuwe verbond zal nakomen, wordt duidelijk gesteld door Jeremia: “Zo zegt de HERE, die de zon overdag tot een licht geeft, die de maan en de sterren verordent tot een licht des nachts, die de zee opzweept, dat haar golven bruisen, wiens naam is HERE der heerscharen: Als deze verordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, luidt het woord des HEREN, dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen.

Zo zegt de HERE: Als de hemel boven te meten is en de fundamenten der aarde beneden na te speuren zijn, dan zal Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen om al hetgeen zij gedaan hebben, luidt het woord des HEREN” (Jer.31:35-37).

De vervulling van dit verbond is nog nooit tot stand gebracht. Dat zal nog gaan gebeuren. God kan niet liegen. Te beweren, zoals sommigen doen, dat deze talrijke oudtestamentische profetieën die God over Israël heeft gesproken, hun vervulling vinden in het leven van christelijke gelovigen van vandaag, bestaande uit zowel Joden als heidenen, is overduidelijk onjuist. God is op dit moment niet met Israël bezig. Maar mensen uit de andere volken zijn niet de erfgenamen van Israëls verbonden. Ze hebben niet het recht om naar willekeur beloften die aan Israël zijn gedaan voor zichzelf op te eisen. Veel mensen in deze tijd houden vol dat de Joden die in de eerste eeuw na Christus leefden, verantwoordelijk moeten worden gehouden voor de kruisiging van de Heer Jezus Christus. Deze mensen zullen op bepaalde verzen in Handelingen wijzen om hun positie te verdedigen. In Handelingen 2:23 staat bijvoorbeeld: “deze, naar de bepaalde raad en voorkennis van God uitgeleverd, hebt gij door de handen van wetteloze mensen aan het kruis genageld en gedood.” En Petrus voegt er in 2:36 aan toe: “Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus (Messias) gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt.”

Men moet erkennen dat de dood van Jezus Christus een vooraf bepaalde zaak was in de raadsbesluiten van God. Zoals Hij heeft gezegd: “Maar het behaagde de HERE hem te verbrijzelen. Hij maakte hem ziek” (Jes.53:10). Als het duidelijke bewijs dat in het evangelie van Mattheüs wordt geleverd, wordt gewogen, zal het duidelijk worden dat in antwoord op de vraag: ‘Wie heeft Jezus gekruisigd?’ de Farizeeën, de Sadduceeën, de schriftgeleerden en alle heersers van het volk de schuldigen waren. Daartoe behoort ook een menigte, die op aandringen van de overpriesters en oudsten Zijn dood eiste. Arbitrair het hele volk Israël de schuld geven van de kruisiging van Jezus is onterecht en bevooroordeeld. Wat Petrus vervolgens zegt in Handelingen 3:14-15 en in Handelingen 4:10 werd gesproken tot de mannen van Israël gezamenlijk. Het “gij” dat in Handelingen 2:23, 2:36, 3:14 en 4:10 wordt gesproken, kon geen betrekking hebben op al de duizenden Joden, “vrome mannen uit alle volken onder de hemel” die op de dag van Pinksteren naar Jeruzalem waren gekomen om God te aanbidden (Handelingen 2:5).

Op 7 december 1941 bombardeerde Japan Pearl Harbor. President Roosevelt reageerde op deze beruchte actie met de oorlogsverklaring aan Japan. Het is onterecht te suggereren dat elke Japanse burger medeplichtig was aan wat haar leiders deden. Het is net zo verkeerd om elke man in Israël aan te klagen voor hun schuld aan de kruisiging van Jezus Christus. Bij het horen van de boodschap van Petrus op Pinksteren werden er op die dag “ongeveer drieduizend zielen toegevoegd.” Zij werden actieve gelovigen en volgelingen van de Heer Jezus Christus. Welke schuld Israël ook wordt toegedicht voor de kruisiging van Jezus Christus, we moeten niet vergeten dat ze in onwetendheid hadden gehandeld (Handelingen 3:7).

HET VERSLAG VAN HANDELINGEN

Als we het verslag van de Handelingenperiode zorgvuldig bezien, wordt afdoende aangetoond dat het overgrote aantal Joden dat de gesproken boodschap over Jezus Christus hoorde, actieve gelovigen in de opgestane Messias werden. Zie Handelingen 4:32 om dit te illustreren. Hier staat: “En de menigte van hen, die tot het geloof gekomen waren, was één van hart en ziel...” Dit was een totale toewijding aan de Heer Jezus Christus. Als gevolg van de bediening van de apostelen werden “des te meer... toegevoegd, die de Here geloofden” (Hand.5:14). Toen ze “Filippus hoorden en tekenen zagen, die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen door hem gezegd werd”, er was geen afwijzing. Toen zij Paulus hoorden spreken in de naam van de Heer Jezus, werden zij “opgebouwd en wandelde(n) in de vreze des Heren, en zij nam(en) in aantal toe door de bijstand van de heilige Geest”, zij werden vermenigvuldigd en het geloof werd beloond.

Toen Petrus Dorkas uit de dood opwekte, “kwamen velen tot geloof in de Here” (Hand.9:40-42). Evenzo, toen Paulus de Heer Jezus in Antiochië had gepredikt, “... en een groot aantal kwam tot het geloof en bekeerde zich tot de Here” (Hand.11:19-21), en in Ikonium, kwam “een grote menigte, zowel van Joden als van Grieken, tot het geloof” (Hand.14:1,23). Toen Paulus in Derbe en Lystra was aangekomen, gaf hij hen bepaalde besluiten door: “De gemeenten (Grieks: ekklesia, de uitgeroepen) dan werden bevestigd in het geloof en namen dagelijks in zielental toe” (Hand.16:4-5). In Berea waren de resultaten even positief, “... daar zij het woord met alle bereidwilligheid aannamen en dagelijks de Schriften nagingen, of deze dingen zo waren” (Hand.17:11). In Korinthe: “En Crispus, de overste der synagoge, kwam tot geloof in de Here met zijn gehele huis, en vele van de Korintiërs, die hem hoorden, geloofden en lieten zich dopen (vereenzelvigd worden met Christus)” (Hand.18:8). Het spectaculaire succes van Paulus’ bediening is beschreven in Handelingen 21:19-20, waar hij de oudsten in Jeruzalem toesprak en “verhaalde hij in bijzonderheden, wat God onder de heidenen door zijn dienst had verricht. En zij loofden God, toen zij dit hoorden, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoeveel duizenden (Grieks: myriaden – *tienduizenden*) er onder de Joden gelovig zijn geworden en allen zijn zij ijverars voor de wet.”

Het patroon is duidelijk dat het overgrote deel van de Joden actief gelovig in Christus werd. Zelfs toen de Handelingenbedeling ten einde liep: “En sommigen geloofden wel, hetgeen gezegd werd, maar sommigen geloofden niet” (Hand.28:24, St.Vert.). Dr. Lensky, de bekende Lutherse theoloog, is van mening dat ten minste 50 procent van de Joden geloofde, maar ik denk dat dit aantal veel groter was. Om Israël af te

schilderen als een volk dat Christus afwees, zoals de Preteristen doen, is schandelijk en brengt het werk van de Heilige Geest in diskrediet.

Deze feiten suggereren dat er tegen het einde van de Handelingenperiode meer dan vijf miljoen Joden waren die in Jezus Christus als Messias geloofden. Gedurende de 33 jaar van de Handelingenperiode werd elk doel dat God voor het volk Israël voor ogen stond, volledig bereikt. God gaf opdracht aan herauten, die eropuit gingen en overall het evangelie van vrede verkondigden (Rom.10:15). Deze boodschap bereikte elke Israëliet in Palestina en hen die in de verstrooiing leefden, verspreid over de hele wereld. Dit was de boodschap over de verrezen Christus en het geopenbaarde Koninkrijk van God. Deze herauten kregen te horen: “de Trooster (de Parakleet), de heilige Geest, die de Vader zenden zal in mijn naam, die zal u alles leren en u te binnen brengen al wat Ik u gezegd heb” (Joh.14:26). Deze door God aangestelde herauten waren toegerust om in elk geval een presentatie van Christus te geven die precies aan de behoefte van de toehoorder voldeed. Het resultaat van hun bediening was zodanig, dat zij konden zeggen: “want wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan; voor dezen een doodslucht ten dode, voor genen een levensgeur ten leven...” (II Kor.2:15-16).

Het voornaamste kenmerk van de Handelingenbedeling was dat God bepaalde mannen opdroeg om op Zijn aanwijzing uit te gaan om een door God geïnspireerde boodschap te verkondigen. Elk gesproken woord was: “... niet als een woord van mensen, maar, wat het inderdaad is, als een woord van God...” (I Thess.2:13). Niemand kan in deze tijd aanspraak maken op zo’n voorrecht of mogelijkheid. Het resultaat van de bediening der apostelen had onmiddellijk succes. Er wordt ons verteld: “... verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting” (II Tim.4:2). Paulus’ vermaning is voor Timotheüs, maar ook voor ons allemaal, want het is ons niet bevolen om succesvol te zijn, maar we moeten gewoon trouw zijn. In de Handelingenperiode werden tienduizenden Joden, die in alle landen woonden, actieve gelovigen in en volgelingen van de Heer Jezus Christus. Onder het geopenbaarde koningschap van de hemel zal de tijd komen dat God een werk van zo’n ongelooflijke aard zal uitvoeren onder de verstrooiden in Israël, dat Zijn leerlingen het niet zouden geloven, zelfs niet als Hij het hen zou vertellen (Hab.1:5). Mensen zullen zeggen: onvoorstelbaar, prachtig, waar. Hoewel deze profetie wacht op haar definitieve en uiteindelijke vervulling, kan er geen twijfel over bestaan dat de Handelingenperiode een voorloper van die vervulling was. U kunt dat uit Handelingen 13:40-41 opmaken: Joden die in de Handelingenperiode leefden in Palestina en zij die onder de volken verspreid waren, hoorden niet alleen het gesproken woord, maar waren ook getuigen van de krachten, wonderen en tekenen door de handen van de apostelen. Let ook op Handelingen 4:29,30,32; 5:12-16; 6:8 en 8:6. Wonderen waren de normaalste zaak vanaf Pinksteren tot en met Handelingen 28:28-29.

DE BEDELING VAN GENADE

Plotseling hielden deze zichtbare wonderen op. De beroemde Britse advocaat van 100 jaar geleden, Sir Robert Anderson, schreef in zijn boek *The Silence of God*: “De Bijbelse geschiedenis van het bevoorrechte ras gedurende duizenden jaren wemelt van de wonderen waarmee God onder de mensen bewijs gaf van Zijn macht en toch worden we geconfronteerd met het verbazingwekkende feit dat vanaf de dagen van de apostelen tot het huidige uur de geschiedenis van het Christendom tevergeefs zal worden doorzocht naar het verslag van één enkele openbare gebeurtenis die het geloof afdwingt dat er überhaupt een God is.” Ik ontken niet dat er wonderen zijn gebeurd tijdens de huidige bedeling, maar ik accepteer het onderscheid tussen de “bewijs”-wonderen van de Handelingenbedeling en de huidige onnaspeurlijke rijkdommen van Christus. Aan het einde van de Handelingenperiode had God alles bereikt wat Hij van plan was te doen. Geen enkel doel bleef onvoltooid. Geen enkel project bleef ongedaan. De boodschap was uitgegaan tot aan de einden der aarde; heel Israël had het gehoord. Er was een overblijfsel tot stand gebracht en er was een gemeenschap voor Zijn naam geroepen uit het midden van de heidenen. Het Koninkrijk van God had het stadium doorlopen dat werd gekenmerkt door “de halm en de aar”.³ De laatste fase van Gods

³ Verwijzing naar Marc.4:28 (vert.)

Koninkrijk kwam niet tot stand. In plaats daarvan verklaarde God, bij monde van de apostel Paulus: “Het zij u dan bekend, dat dit heil (de heilbrengende boodschap) Gods aan de heidenen gezonden is; die zullen dan ook horen (met de garantie dat het tot hen zou doordringen)!” (Hand.28:28).

De “heilbrengende boodschap” van Hand.28:28 is hoogstwaarschijnlijk het evangelie van Johannes, dat de boodschap bevat: “maar deze zijn geschreven, opdat gij (de lezer) gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam” (Joh.20:31). Het centrale thema is het feit dat Jezus de Christus (Messias) is, de Zoon van God. Geloof, gebaseerd op het geloven in deze boodschap, is de basis voor vergeving, onze gerechtigheid en de zekerheid van eeuwig leven. Met de woorden van Paulus tot de Romeinen: “Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid” (Rom.4:4-5).

Het unieke karakter van de huidige bedeling blijkt uit het feit dat gedurende de afgelopen bijna 2.000 jaar van de geschiedenis van de mensheid, heel Gods activiteit gericht is geweest op genade die inherent is aan Zijn karakter. Elke daad van God is er een van onbeantwoorde liefde en mededogen geweest voor alle mensen, inclusief de meest afschuwelijke misdadigers, degenen die het niet verdienen. God heeft de mensen niet gestraft en straft ze ook niet vandaag de dag. Zijn enige doel is geweest om in de geschiedenis van Zijn lange omgang met de mensheid het verslag te schrijven van de genade die eigen is aan Zijn karakter. Genade, gedefinieerd als liefde en gunst voor degenen die het niet verdienen, is de overheersende kant van Zijn karakter die in deze bedeling wordt gemanifesteerd. In feite is Zijn activiteit in genade zo overheersend dat die zowel actief als passief is en als Hij niet in genade kan handelen, zal Hij helemaal niet handelen. De aard en het karakter van Gods genade is goed gedocumenteerd in een boek geschreven door wijlen Dr. Lewis Sperry Chafer, getiteld *Grace*. Ik raad alle gelovigen ten zeerste aan om dit uitstekende boek te kopen en te lezen (verkrijgbaar bij Kregel Publications, P.O. Box 2607, Grand Rapids, MI 45501-2607).

In de huidige dag van genade is Israël vanuit Gods oogpunt niet langer het belangrijkste volk in de wereld. Als gevolg van de grote holocaust die door het Duitse regime van de Tweede Wereldoorlog onder Hitler werd beschreven als de Endlösung, bedroeg het aantal dat van de Joodse bevolking werd vermoord ongeveer 6 miljoen. Deze moedwillige vernietiging van menselijk leven betekende de dood van 2 op de 3 Europese Joden.

Op 14 mei 1948, drie jaar na de Tweede Wereldoorlog, keurden de Verenigde Naties een opdeling goed om de huidige Joodse staat te creëren, Israël genaamd. In die tijd was Palestina verdeeld in een Joods en een Arabisch land. Conflicten tussen de Joodse en Arabische landen zijn tot op de dag van vandaag blijven bestaan. De gebeurtenissen van 1948 leken voor een groep Bijbelonderzoekers erop te wijzen dat Israël eindelijk naar haar land was teruggekeerd als een vervulling van Gods profetische woord.

Het is nu 50 jaar geleden dat Israël een onafhankelijke Joodse staat werd. Op grond van deze geschiedenis zie ik geen bewijs dat God Israël naar haar land heeft teruggebracht. Er is geen priesterschap, tempel of tempelaanbidding, en van het aan Abraham beloofde land is slechts een klein deel verworven. Hoewel Israël een zekere mate van welvaart heeft genoten, bestaan er nog steeds conflicten, de woestijnen blijven nog steeds vijandig. Velen in Israël zijn gedesillusioneerd geraakt en teruggekeerd naar hun geboorteland, en er zijn nog steeds evenveel Joden in New York City als in Palestina. De geschiedenis van Israël in de afgelopen 50 jaar levert geen enkel bewijs voor een ingreep van God.

DE TOEKOMST VAN ISRAËL

In het licht van deze recente geschiedenis en gebeurtenissen die Gods lange vertoon van genade hebben gekenmerkt, moeten we vragen: “Wat is de toekomst voor het volk Israël?” Het uiteindelijke antwoord erkent dat God ontelbare beloften heeft gedaan met betrekking tot de toekomst van dat grote volk. Zonder uitzondering hangt de vervulling van het profetische woord er van af dat Gods de heerschappij op zich

neemt. Dat is de uiteindelijke oplossing. Zodra God Zijn huidige stilzwijgen doorbreekt, zal Micha 4:1-5 in vervulling gaan. Dit geldt ook voor Amos 9:11-15 en Ezechiël 37, dat een majestueus beeld geeft van de opstanding van “het gehele huis Israëls”.

In die tijd zal de Here God zeggen: “... zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben, wanneer Ik uw graven open en u uit uw graven doe opkomen, o mijn volk. Ik zal mijn Geest in u geven, zodat gij herleeft en Ik zal u doen wonen in uw land; en gij zult weten, dat Ik, de HERE, het gesproken en gedaan heb, luidt het woord des HEREN” (Ezech.37:12-14).

Dit is geen figuurlijke taal, maar een beschrijving van de lichamelijke opstanding die door de meeste mensen wordt ontkend. Tegen hen die bezwaar hebben tegen een letterlijke opstanding, zou ik willen opmerken aan de hand van de woorden van Paulus: “Waarom wordt het bij u ongelofelijk geacht, als God doden opwekt?” (Hand.26:8). En in I Korintiërs 15:16-18 lezen we: “Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren.”

Als er geen hoop is op de opstanding, heeft Israël geen toekomst, maar wij ook niet. Maar omdat Christus heeft verklaard dat Hij “de opstanding en het leven” is (Joh.11:25), zijn we verzekerd van de toekomstige opstanding van elke Israëliet die nu in het graf is. Christus zal zegevieren over de dood. Israël zal tot leven worden gewekt als vervulling van Gods grote belofte aan haar. Israël, dat nu verdeeld is, zal “niet langer twee volken” zijn. Israël en Juda zullen één volk worden, “En mijn knecht David zal koning over hen wezen; één herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden” (Ezech.37:21-24). “Mijn woning zal bij hen zijn; Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn” (Ezech.37:27).

De tijd is nog toekomstig, dat in Gods woorden: “Zo zal Ik mijn heerlijkheid onder de volken brengen, en zullen alle volken het gericht zien dat Ik voltrokken heb, en de hand die Ik op hen heb gelegd. Het huis Israëls zal weten, dat Ik de HERE hun God ben, van die dag af en voortaan” (Ezech.39:21-22). Israël heeft een grote toekomst en we hebben een grote Redder die zegt: “En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort, luidt het woord van de Here HERE” (Ezech.39:29). Psalm 98:1-3 zal in vervulling gaan: “Zingt de HERE een nieuw lied, want Hij heeft wonderen gedaan, zijn rechterhand en zijn heilige arm gaf Hem zege; de HERE heeft zijn heil bekendgemaakt, zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen der volken; Hij heeft gedacht aan zijn goedertierenheid en aan zijn trouw jegens het huis Israëls; alle einden der aarde hebben aanschouwd het heil van onze God.” God heeft gesproken. God zal Zijn wraak niet over de mensheid uitstorten totdat alle mensen de gelegenheid hebben gehad om Hem te kennen en uit vrije wil te kiezen om Zijn instructies in gerechtigheid op te volgen. Degenen die het “merkteken van het beest” aannemen of zijn beeld hebben aanbeden, zullen worden vernietigd, maar dat is wat de verdrukking is - een tijd waarin de hele mensheid wordt getest om te zien hoe goed ze Gods gerechtigheid hebben geleerd.

EINDE

THE WORD OF TRUTH MINISTRY, 2004

David R. Hetteema, Uitvoerend Directeur
228 N. MILL AVE., PASADENA, CA 91101-1675
Telefoon (626) 794-0819
Fax (626) 296-8508 bezoek onze website www.seedandbread.org

U wordt aangeraden te lezen en te luisteren over het onderwerp van Israëls toekomst. Onderstaande SEED & BREAD Bijbelstudies zijn beschikbaar op bovengenoemde website; papieren exemplaren kunnen bij deze organisatie worden aangevraagd.

SEED & BREAD, studies van 4 pagina's⁴

No. **SB026**, The Divine Purpose
No. **SB091**, The Mission of Elijah
No. **SB154**, Israel's Prophesied Future
No. **SB155**, Ezekiel's Amazing Prophecy
No. **SB156**, King David's Glorious Future
No. **SB171**, Abraham's Seed Today

Bijbelstudies uit de TL-bibliotheek, Otis Q. Sellers, leraar
(<https://www.seedandbread.org/audio-studies-sellers/>)

No. TL 222 Ezekiel, Chapter 20;
No. TL 226 The Theological Conspiracy;
No. TL 321- 326 The Security of Israel

⁴ Nederlandse vertalingen (<https://lachairoi.org>)

026 Het Goddelijk voornemen
091 De bediening van Elia
154 De geprofeteerde terugkeer van Israël
155 De verbazingwekkende profetie van Ezechiël
156 De glorieuze toekomst van koning David
171 Het zaad van Abraham in deze tijd